

miru, kričé uni nad le-te, kaka da se jim od njih dela krivica. To pač ni lepo znamenje za nje! — Državni zbor skliče cesarsko pismo na torek dne 24. januarija v Beč ter čaka ondi gg. poslance že mnogo dela. Ako tudi ne bode vojske zunaj, v drž. zboru bode gotovo, dobro, da je v njem le jezik gospódi za orožje. — Štaj. dež. zbor se ni dognal dela ter še ima ves teden seje, v soboto bode pa že brž tudi le-ta s svojim delom pri koncu. — Nemški konservativci imajo več kat. političnih društev in bilo je v praznikih na največih krajih zborovanje. Pri vseh pa je bil kateri državni poslanec v pričó ter je udom razlagal, kaj da se snuje od njih v drž. zboru, toda nismo brali, da bi bili kje ljudje ugovarjali zoper večino, ki je sedaj v drž. zboru. Ni še torej blizu razpad le-te večine. — Korošci čedalje bolj prepoznava „bauernbund“ ali kmečko zvezo ter mu obrača sedaj že marsikateri prejšnji prijatelj hrbtišče, češ, da ne dela ona za kmete, brž pa hodi le za liberalno gospodo ter razkaplje zoper to, kar je še edino dobro — zoper sv. vero. — Dež. zbor v Celoveu je sklenil, naj se izda posebna knjiga, ki služi v poduk obč. tajnikom. Skorej pogodimo prav, če rečemo, da bode ta knjiga le nemška, kajti koroški dež. zbor ne vé nič za to, da mu dohaja dobra tretjina davka iz slov. žepov. — Krajski dež. zbor je vzprejel načrt postave, vsled katere se odkupi duhovniška bira, ako je večina posestnikov za to ali če tirja to duhovnik. Taka postava je že prav, pri nas pa imamo tako, da se odkupi bira, ako tirja to le eden posestnik. — V Podgori pri Gorici je papirnica, to je tovarna, v kateri se dela papir. V rokah jo ima sedaj neko društvo na Dunaju ter tirja od delalcev, da pridejo tudi v nedeljo na delo. Tega delalci ne trpé in prav je tako. Papirja se sicer porabi sedaj veliko toda take sile ni za-nj, da se dela tudi v nedeljah. — Korist slov. posojilnic čuti se že tudi na Primorju in marsikateri posestnik si reši posestvo, ker mu priskoči posojilnica, kedar je v sili. — Mestni zastop v Trstu je poslal 1000 gld. v Gorico za tiste prebivalce, ki trpé letos silo vsled uboštvá. — Slovenci so v Trstu lepo število, a nimajo še ondi veljave, kakor jim dohaja. Nekaj pa so tega že sami krivi, kajti premalo se skrbé za to, kedar je treba. Po ognju bije se zastonj plat zvona. — V Poreču se poteguje Spinčič in tov. vrlo za pravico slov. in hrv. ljudstva zoper laško večino. — V Bosni je letos tudi huda zima in leži veliko snega po gorah. — V Pešti so odpustili več brzojavnih uradnikov, ki niso poročali besed ministra Tisza prav, ampak so, ne maramo, če navlašč, izpustili besedo „ne“, to pa na ljubo judom. To je vse mogoče.

Vunanje države. V Rimu so sv. Oče v petek, dne 6. januarija, odprli slovesno vati-

kansko razstavo. V pričó so bili: velika vojvodinja toskanska, kardinali, čez 300 škofov, zastopniki držav in več odličniše gospóde. — Italija ni srečna, da si je sicer lepa dežela in tudi kralj Umberto ne vživa veliko sreče v Rimu, kajti čuti, da pristaja „večno mesto“ kat. cerkvi, nasledniku sv. Petra. Kedar bode bolje? Ni še znamenj, da že k malu. — Pri Mantovi so postavili spomenik italijanskim in avstrijskim vojakom, čijih trupla ležé ondi od l. 1796. — Francozje živé hitro, to se pravi, naglo so drugih misli in če so bili dnes trdi republikanci, ne stavimo groša, da bodo jutri že vroči monarhisti — vse po tem, kdo jih dobi v roke. Republike je ljudstvo sedaj že precej sito; da se še drži, kriva je samo še gospóda. Predsednik republike ima 600.000 frankov na razpolaganje, če mora kam v deželo. Sedanjí predsednik, Sadi-Carnot, hoče vzeti denar ter iti v deželo, da se pokaže ljudstvu. Ne mislimo, da bode s tem sebi ali sploh komu ustregel. — Anglija želi, naj ji sv. Oče pošljejo rednega poslanca v London in kakor je podoba, pride tje kmalu tak poslanec. — Irsko ljudstvo ne more priti do svojih pravic in njegoví možje se pozapró, če zinejo le malo krivo zoper Anglijo. Sila pa še ni bila nikjer kaj prida, tudi tukaj ne bode. — Nemški cesar je bil za novo leto vzbolel, sedaj pa mu je že odleglo, kolikor še pač v tacih letih odleže človeku. — Knez Bismarck še vedno „góde“ a ni verjetno, da mu zapleše Rusija „na njegovo vižo“. Sicer pa je že v resnici čas, naj svet izpozna, da ne misli trolasi kancelar z nikom dobro; še težko, če mu je z Nemčijo popolnem resnica; vsaj, kar se tiče katoliških prebivalcev, ne smemo dati veliko na-nj. — Na mejah med Nemčijo in Rusijo je, se ve, da vojaških straž; revam godi se v tej zimi hudo. V uni noči je troje kozakov zmrazilo na straži. O novih pripravah za vojsko se ne sliši več od ruske strani in je v obče vse bolj tiho o vojski. Na jugu Rusije je cena žitu poskočila, pravi se, da zato, ker se ga izpelje veliko v Anglijo. Ravno sedaj se javlja iz Peterburga, da so prišli na sled zaróti zoper carja. Va-njo je zapletenih več višjih častnikov in veliko so jih že dobili v roke. — V Bolgariji je bila blizu ustaja, na srečo za princa, Ferdinanda pa so ujeli četo, na čije čelu je bil ruski častnik Bojanov, še, predno je stopila na Bolgarska tla. — Sodi se v obče, da mlado ministerstvo v Srbiji ne doživi leta. Ljudstvo bojda ne mara za-nj a brž bode resnica, da ni Rusiji po volji in ona torej dela na to, da premine general Gruič in tov. k malu z ministerskih stolov. — O vojski v Afriki, med Italijo in Abisinijo, ni kaj reči. Ako pa mika koga, tedaj mu povemo, da ima ital. vojaštvo dovolj časa za to, da si pripravlja malo trdnjavo na hribih, ki ležé više Dogali.

Za poduk in kratak čas.

Štirinajst dni širom sveta.

(Dalje.)

V izbi se z gospodom tovarišem lepo osnaživa in očediva, preden sva se pokazala na ulici; a strežniki obojega spola so naju v najinem delu podpirali. Dekla je donesla vode, prtičev in milja, a strežnik je brivca naganjal in najine črevlje študiral. Ne bilo bi namreč lepo za naju, da bi po zlatej Pragi umazana hodila.

Ko se je tovariš olikal, je široko in ponosno po izbi semtertje stopal ter me gledal. Rad bi menda slišal, da bi ga pohvalil, kako je danes ličen in „fest“, jaz pa navlaš nistem hotel nobene ziniti. Ko se tedaj prepriča, da jaz nimam nobenega okusa za fino osebo, me je na tihem omiloval ter prijel za kljuko, in takoj ga je zmanjkalo med vrati.

Počasi se tudi jaz zdevam po stopnicah doli na ulico. Toda svet se mi je celo zmešal. Nisem vedel, kje je jug, kje sever, kje je jutro ali večer. Ko zapazim po ulici železni tir, jo maham po ulici naprej, in ko konji privlečejo prvi voz za menoj, hop — skočim v njega. V vozu je bilo vse polno ljudi.

Takoj vprašam svojega soseda, mladega gospodina, ki je tam še komaj mah imel, kjer mu bode nekda brada rastla: „Ali je to prava pot na Hradšín?“ „Pane, je“, mi odgovori. Na Hradšínu je namreč velik kos česke zgodovine doma in tamo so nakopičene najdraže svetinje českega naroda, in tje me je sree gnalo.

Ko so v vozu iz mene poizvedli, da sem Slovenec, in da sem danes prvokrat v Pragi, o kako prijazna so bila hipoma vsa lica in kako poslužni vsi jeziki! Bratje Čehi nas res radi imajo. Vsak bi mi rad nekaj povedal ali pokazal, in naenkrat so vsi govorili ter mi razkazovali mesto, da nisem vedel, komu bi odgovarjal ali skozi katero okno bi gledal. Iz te zadrege me je rešil voznik, ki me je opomenil, da je treba izstopiti, ako mi je mar iti na Hradšín.

Izstopil sem na desnem bregu reke Moldave, ki Prago razdeljuje v dve polovini. Na levem bregu me čaka Hradšín; toda človek ne more kar vzleteti, kamor bi rad prišel, se pač zamudi. Mene sta Moldava in pa tako imenovan Karlov most zamudila.

Stopim na most in pridem do sredine mosta in gledam za valovi, kako hitro se ženejo proti severu. Zdaj tedaj stojim na blaženem mestu, kjer je nekda sv. Janez Nepomučan stal, preden ga vržejo v Moldavo. Na mostni ograji sred mosta stoji visoko lepo razpelo, in na desni strani razpela na površju ograje je pozlačena plošča, ki znači tisto torišče, kamor so beriči sv. Janeza postavili, da so ga potem sunili v

Moldavo; na levi strani razpela pa je velika lepa podoba tega sv. mučenika, pred katero svetilnica gori. Pozlačeno ploščo verniki poljubujejo in tudi jaz sem jo poljubil. Mično je tudi opazovati, kako se vsak pred podobo sv. Janeza gotovo odkrije.

Sv. Janez je rajši umrl, kakor govoril in grešil. Jezik brzdati je pač res dobro delo. Kdor umeje to, se lahko zveličal bo, kdor pa ne, tistemu gorjé. „Zakaj vsake sorte zveri in ptice in lazeče in druge živali se dajo ukrotiti in so bile že vkročene od človeka, jezika pa noben človek ne more vkrotiti. Z njim hvalimo Boga Očeta in ž njim preklinjamo ljudi, ki so po božji podobi stvarjeni. Iz istih ust pride hvala in kletev. Ni prav, moji bratje! da se tako godi.“ To so besede sv. Jakoba.

Tedaj pa le jezik za zobé, in žabo na ustnice, tako veliko, kakor je na vratih vinske kleti! Koliko žab bi se vendar lahko prodalo!

Smešnica 2. Hiša tik hojčja je bojda zdrava, vsaj mestna gospoda hvali jih, da so take. Pa pride tedaj neki den gospod iz mesta h kmetu, ki ima tako hišo ter ga prosi, naj vzprejme za nekaj mesecev njegovo družino va-njo. Kmet je pri volji ter vpraša gospoda, da mu jo lahko nahvali: „Imate-li“ reče, „bolnika v svoji družini?“ „Nimam“, odgovori gospod, „hvala Bogu, smo še vsi zdravi“. — „Škoda“, šepne kmet bolj za-se, „škoda, moja hiša bila bi kakor navlaš za bolnika, saj stoji tako blizu hojčja“.

Razne stvari.

(Imenitni spominj.) V torek, dne 17. januarija steče 25 let, kar so Nj. ekscelencija, mil. knezoškof prejeli potrjenje za škofa naše škofije, in v sredo potem pa posvečenje v škofa. Kolikor slišimo, vzprejmó mil. knez in škof čestistke od čast. duhovščine v sredo.

(Stolna cerkev.) Kakor slišimo, je naj-novejša odredba Nj. ekscelencije mil. kneza in škofa, naj se postavi veliki oltar v stolni cerkvi na Njih stroške. V ta namen so dali za prvo 6000 gld.

(Odgovor.) V ponedeljek, dne 9. januarija, je v dež. zboru v Gradcu g. ces. namestnik odgovoril na interpelacijo slov. poslanec gledé okr. zastopa na Ptuju. Kakor zastopimo njegove besede, ni v tem, da še se ni — po tako dolgem času — nov zastop mogel vrediti, nič krivice, pa tudi v tem ne, da je stari zastop izvolil mesto njega 5 udov v okr. šolski svet. No, sedaj pa znamo!

(Vabilo.) Podružnica sv. Cirila in Metoda „za Beljak in okolico“ priredi dné 22. ja-